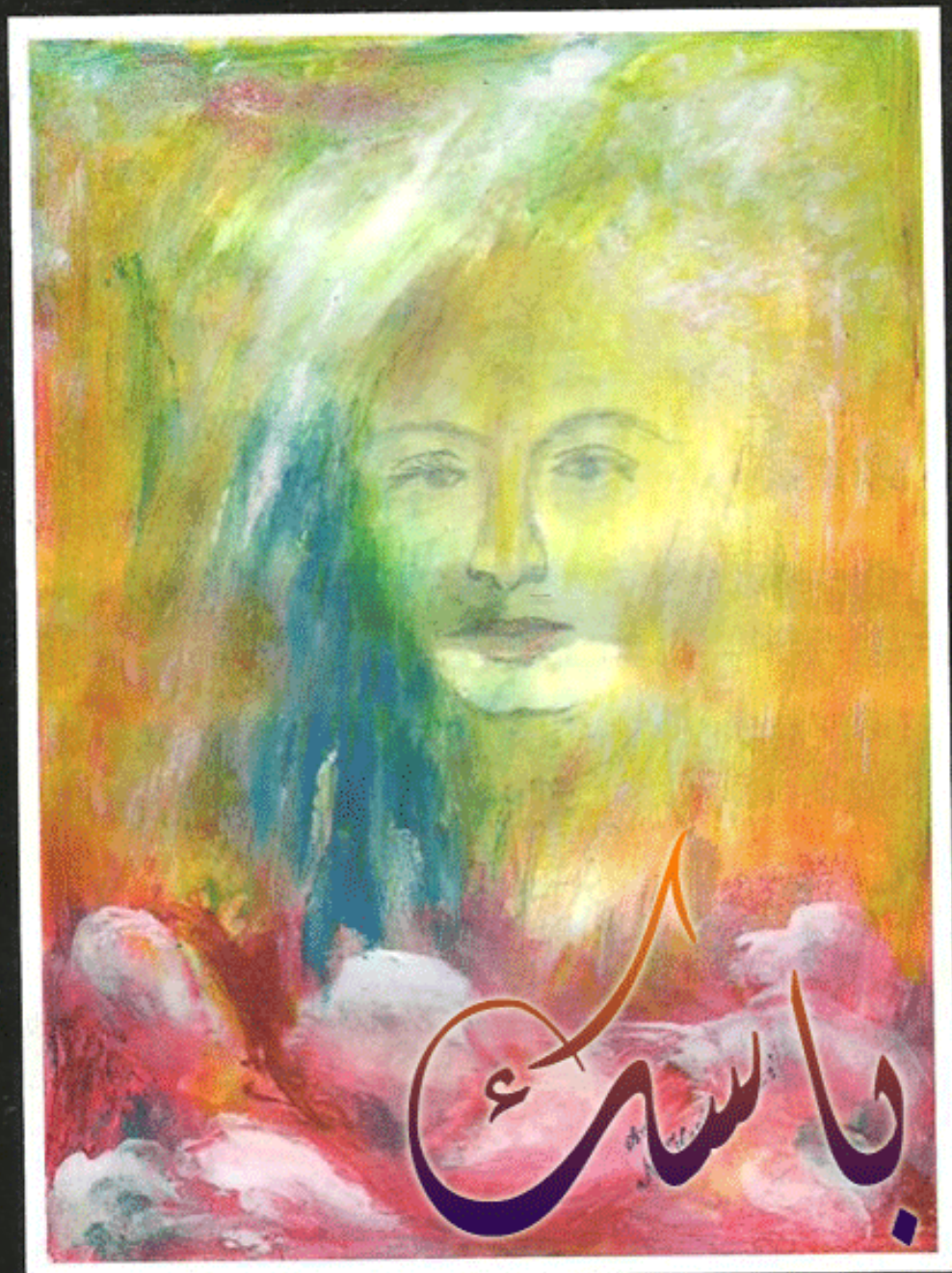

آزمان گُباریں استال

فرہاد قاضی

فرہاد قاضی

آزمان گُباریں استال

نوح پبلی کیشنز کی پیشکش

- کتاب ♦ آزمان گباریں استال
- شار ♦ فرہاد قاضی
- گالنج ♦ فرہاد قاضی
- سرتاک ♦ ناصر ڈی۔ ایم
- اولی چاپ ♦ جون 2011
- دانگ ♦ 500
- شنگار ♦ نوح پبلی کیشنز کچ
- نہاد ♦ 100 کلاڈار

اے کتاب عذرائیں حق عزم شازنیگ انت

0323-3842658

جہدے پبلوچی زبان ڈالیز انک و دیبرہ کی

نامدات

منی استاد

یاسین آجوع نامء

آزماں گہاریں استال

من گنداں ماہ ء چہ سالان

ردوبند

وہدء ناؤ رکیں چم ء تہا زندگاں

آزماں گہاریں استالان

زہیر ء سنج ء خشک ایوکی ء پھر ء زرع

چول و ہدء سب ز شدت ماں زرع ء باتن ء

ز مانگ ء منی اہوال چہ پُرسنگ کوات ء

آپ ء پداں کوات ء سرا

چونیں تنکے کہ دل ء اومان کنت

ہیال ء شہر ء کپودر کہ بال کنت برزا

دوشیر

باریں کیا ہر اب کیا شکر کیا تنگ

نوں زیر و اہگ ء سازاں دراتلگ

ہد امہ کنت کہ منی باتن ء انساں بہریت

درد ء دردے پر بات انت

مطرح ء دل ء پیل تو

زیر ء سوز روائی ء کہ خمار ء تو

دل ء چے گم چشی آسر نہ بیت انت

گھلگ سبب ء منی باتن ء لکشنگ زی

تو لوٹ بچار

دل ء ہر گپ ہوتراں ء متبے است

تو ہما پیل ء کہ گیا بان ء دل ء

دوشیر

ہیال ء سر چتلیں پڑانی باتن ء واب ء

تنگہ دوریں انگہ شپ نیاتنگ
جی تئی رنگ مجی تئی دوشم کیگدیں
نودم ساچان ۽ پیر آسرمہ بیت
یک شیر

لائک ۽ چے کہ شراب کیت مانش ۽ دل ۽
ہے نیون دریاء

درد ۽ آس ۽ سچیت دل ۽ بہرے
تئی مہبت دل ۽ زگر ۽ چوگان کت
دوشیر

تئی اشک ۽ گنوکاں من ۽ ہر باد کت تو
منی باتن منی زاہر ہی بیت
من چچو دردوتی مارا نگ جین ۽ تھا
مطلب نہ چار انگ کوں ترا دوتی کنگ
یک شیر

وپا دار ۽ وپا داری شمشنگ
برکت کوں و جسم مجان منی
گم تئی و ہدے دل ۽ مے باتن ۽ جان ۽ کیت
ز انگ ۽ زانت شمشنگ و تا یگو رہشنگ
سہب ۽ نوداں چلنگ بالادتی
بے وپائی ۽ سبک ۽ یات کت دل تاں کدیں

سوت

اشک ارواہ ۽ باتن ۽ جان ۽ زاہر بیت

سوت

تو چچو دوست ۽ دل ۽ رُو ۽ پاسبان منی
یک شیر

کسہ زرد ۽ تو امیں چو آسرباں

دل بیالانی مکتب ۽ لوہیت

اگاں تو نیاتنگ ۽ منی واہگ ۽ گیا بان ۽
بہشتی مر گے دل ۽ جنگل ۽ شہاز کناں

یک شیر

نسیب و زیمیر و ساز و سازِ شیت تن

پکر و دریا سرِ تلگ

نگاہ و آس نہ کت مرچاں کم دردان و

سوت

دید گانی آہ و زار و لونگا انت

نسیب و زیمیر و ساز و دل و کت

آس روک انت زندمان و سر پدے

موسم و چاڑیں گمان و سر پدیں

دیوانگی و آس تئی نہ کشتنگ دل و تھا

نوں نہ بنتیں زوال کبر و تھا

پکر و گنوی انت کہ دل و سر چاری انت

سوت

چونیں پڑے بیال و کہ ماہ درو شے نیت

نسیب و در چک و تا کاں زیمیر نیت

دو شیر

اشک و بازار و گم رسنت مارا

گلہیں شر ذات تئی نام و

موسم و جان کشتنگ دست و دل و

چو مستیں چولے و توپان کاریت

دو شیر

مئے گنوی مسال بیت دینا

دست و تئی اگلہیں گلاب و کدرنگ

تہار جیں شے شیر ماہکان بیت

بہ کت و حمان و سوگ مان بہ کشتیت

ترادیتگ من و ہدے کہ ہمانیں

چیزے فرشتہ و اب منی آس و ساہک و

منی زبان کوں منی زندمان و بندوک انت

وہدے نازکیں چمے تہا زندگاں
مے کمالء بچار ما کجا زندگاں

دوستی مہرے دانکے نہ گواہیت ادا
پہ تئی دیدارے من کجا زندگاں

چول وہدے تیاب پُرشنت و اترنت
ما گوں شاگء بزاں ساوڑے زندگاں

ما نیبے درے گونگیں تئی پکیر
مارا ہرچی ریت پہ ہدا زندگاں

متلبے آسے چاگرد مے گمراہ کتگ
کہ دلائی سرا بے وپا زندگاں

دیگرے رنگ مہ براہے سرا آشکاں
چو کہ بالو ماں پلے تبے زندگاں

بس ہے گپے فرہاد مے مانا بہ کت
من کجا مُرتگاں چوینا زندگاں؟

☆☆

آزمان گباریں استال
من گنداں ماہ ء چہ سالان

ماہکانء پتر چیر گیتلگ
دل یات کنان انت کہ لالان

تو شارء وقی پہ پل جئے
ما کنگ کنت ماں دزمالان

تو دمک ء دراں مئے ہالء بگر
ما پُرساں بساں تئی اہوالان

مئے ڈرچک نیبء گیمرتگ
چوں کیتیں کپودر پہ نالان

ما اوژناگر تئی آسیں زرع
ایرماں نہ باں تئی گوپالان

تئی دیدء خمار انت کہ انگہ
کہ سوز دیان انت مئے گالان

مئے ازم چو قاضی رژنء بہ بیت
پہ جٹ ء شپانکلیں پہوالان

☆☆

زہیرؔ سنجؔ جنگؔ ایوکیؔ پکرؔ زُرؔ
من مرچی کایاں پدا شاریؔ پکرؔ زُرؔ

نسیبؔ گہاں گوں کئے وتی بہ درشناں
نہ گنداں مونس یے کہ زندگیؔ پکرؔ زُرؔ

زبانؔ گشتناں ہرکس کجا منی بہمیت
چہ پکے دور بہ کنت لارکیؔ پکرؔ زُرؔ

اے ماہکانیں شپؔ جلوہؔ بہ گند مرچی
بہ سمہیت کئے زندگیؔ پکرؔ زُرؔ

کپوتے دانکہ دلؔ مڑتگیں کہیرؔ کیت
من اوست بستہ بزاں آگئیؔ پکرؔ زُرؔ

وپاءؔ ڈرچکے کشاں شراگؔ تئی گلباگؔ
سُرپیئاں پٹاں تئی آگئیؔ پکرؔ زُرؔ

گنوک پتگؔ گشاں بازیں جیرگا قاضی
ہے کہ اشکؔ نے کنگؔ آشکیؔ پکرؔ زُرؔ

☆☆

چول و ہدے پُرشنت ماں زِرِ باتنِ
باریں چے چے گُشت ماں زِرِ باتنِ

ماہکائیں شپِ زیبِ زینت توئے
تئی کدم کہ کپنت ماں زِرِ باتنِ

آشکیِ منی، زندگیِ منی، شامِ منی
پلن و ہدے سُرنپت ماں زِرِ باتنِ

ڈراہیں دنیا مئے سرپد بیت رازِ دلِ
رُو پچیں کہ بُخت ماں زِرِ باتنِ

مئے نسیبِ فرشتہ آرشِ کہ روت
درد چوگان کنت ماں زِرِ باتنِ

قاضی دہرِ گنوکاں گوں دیوان کنت
روک چراگیں مرنت ماں زِرِ باتنِ

☆☆

زمانگء منی اہوال پُرتگ گُواتء
نہ کپت جانء منی انچو تُرتگ گُواتء

منی گنوکیء چمء جنگ دلء گُرتگ
تئی کہ یاتء گتہ میڑہ ہُرتگ گُواتء

اے دہرء شمارء پیگمبری ریت روچے
شُبہین پتنگ اشارا کہ دُرتگ گُواتء

ہما کہ زُپ کے مدام نوواں لیب پرماتاں
ہمایا چہ بہ چار مرچی تُرتگ گُواتء

زبان زانقیء مرچی کمالء پیشداراں
کنیا چو گُشتگ کہ فرہادء تُرتگ گُواتء

☆☆

آپؑ پداں گواتؑ سرا
 گنداں مراں گواتؑ سرا
 تنی جنتیں دیدؑ درؑ
 شادان ہاں گواتؑ سرا
 تنی ڈروشمؑ زیبائیؑ
 اکسؑ چناں گواتؑ سرا
 ہسنؑ جلشؑ تنی
 آشکؑ زراں گواتؑ سرا
 سرکشؑ نسیبؑ تاکچہؑ
 کیفؑ گراں گواتؑ سرا
 مرچیؑ پدا تہناؑ درا
 منؑ تو رواں گواتؑ سرا
 مرچیؑ دگہ کارے کناں
 ڈرچکے کشاں گواتؑ سرا
 آؑ چم خماریں ٹیلک
 چے چے گشاں گواتؑ سرا
 قاضیؑ وتیؑ مہگونگؑ
 دستاں گراں گواتؑ سرا
 ☆☆

چونیں رتک یے کہ دلء اومان کنت
موسمء چماناں شرمگ مان کنت

شب وقتی زیبء گرونا کیء کیت
مستیء چارء گمانء شان کنت

مئے گنوی اشکء آزماںء سر انت
دل پمشکہ گیشیں نوں ارمان کنت

ہو بہشتیں دیدء توپء دریت
روچے زاناں تئی وتا مہمان کنت

اُف تئی مروارویں ہسنء جلشک
آشکاں شہریگاں بے ایمان کنت

☆☆

ہیالِ شہرِ کپور کہ ہال کنت بُرزا
وقتی گنوکئی بستا رہ ہال کنت بُرزا

شہینِ پٹاں وقتی رازدار کنت ڈراہیں
نسبِ ڈرچک وقتی چہ نہال کنت بُرزا

اے چوئیں سہ و ابدالے اتکہ شہرِ تہی
ہمک مسال وقتی بے مسال کنت بُرزا

اے دہرِ مردماں سودا جنگ وقتی ڈیہر
اے دہرِ مردم بہ روتیں کمال کنت بُرزا

من قاضی جیرگ و میگمر و دو گپ گشتک
ہے اُمیت کہ گوں تو دو گال کنت بُرزا

☆☆

آس روک انت دلء سرا گندے
شہر بن گپنگ یکبرء گندے

گشت دوشی منء جبکے
قاضی چمء کپات ترا گندے

باریں کئے ہر اب کئے شر کجا کنگ؟
پُتو نیاتلگ سستیء واتر کجا کنگ؟

تہی کاتلین نگاہاں وتی بے سمانیا
مقاں منارا کُشتگ منی سر کجا کنگ؟

روزردء بخت بگر تو وتی اکسء باروا
اندیم دیدگاں ماں وتی در کجا کنگ؟

مرچی بگش کہ دیدگیں آمیدگس پچیں
دستء وتی تو کرتگیں ہنجر کجا کنگ

فرہاد مرچی مہنت یےء اتکوں بُرزیء
مارا اِشاں و پیرء ہمسر کجا کنگ

نوں زیر واگہ سازاں دراتلگ
مہ کتہ پدہ دل و رازاں دراتلگ

ٹہیناں من چو شدادہ بہشت یے
کہ کتہ یے تئی امبازاں دراتلگ

ہما انت رپتگ ئے بربادیں ما ہم
اے دل تئی لوٹہ شوہازاں دراتلگ

زمین چنڈیں دل و بازار و مرچی
کہ دلیر گوں وتی نازاں دراتلگ

پہ تئی مہرنگیں دیدار و شہین و
گوں قاضی مہرین رازاں دراتلگ

جمہ سے پہلو پکی زبان ☆☆ ایک دوسرہ تھی

ہدا مہ کت کہ منی باتنؔ انساں بہ مریت
تیاب لمبےء کرکینک چت انچو گُشیت

کجام شہرؔ منا مہکچؔ گوں سیر دیت
سُتر تو سر بجن انچو منی نیت نہ گُشیت

ہیالؔ لشکریں لہزاں بہ چنت ؔ نر بیاریت
نیا تکہ فاضلے شہرؔ کہ نوکیں شیر بُوانیت

گیاب ؔ کیلگؔ بیتاپ بیت رُدت نازبو
کدیے بہ دنت اگاں کلر نہ بوت ز مین رُدیت

کدیں داں قاضیؔ پٹانی گوارگؔ دارے
سُرچکیں باتنؔ تکشاپ کوہےؔ بہ رچیت

☆ ☆ ☆

دروء دروے پر بات انت
وانکہ زندگ تئی یات انت

مارا گنجے چے ہاجت
بس تئی سلامت سر بات انت

ماہے جبینء رُکشان انت
دیدء تجلی شہزات انت

اہدء چاکر زوراک انت
شے بے چارگ بے بُرات انت

قاضی اہدء گیابانء
پل ء کنگ ہیرات انت

☆ ☆ ☆

سوت

مطرحء دلء پل تو
پرچہ نہ ملن ئے تو

مطرحء شرمگے کناں چہاں
مطرحء بانکء کماں زہماں
مطرحء سنگہاں سپہ داریں

مطرحِء سرگوپے پہ تو کاریں

مطرحِء وشبویے جہاں زیادہ

مطرحِء کوٹے بیا دیاں پادے

مطرحِء مالکی تئی کیدے

مطرحِء بانکے دل انت شیدا

مطرحِء جو مکہاں دیاں گوشے

مطرحِء مزواک اوں برنت ہوشے

مطرحِء پچو ماں تئی پاداں

مطرحِء کتہ اوں منا یاداں

مطرحِء جلوہ گوں جھکان انت

مطرحِء بالاد گوں جھکان انت

مطرحِء قاضی چونیں بالادے

مطرحِء دُرج دپاں بکن نیادے

☆☆

روانی زیرِ سوزانی کہ خمارے تو
شبِ آ دتلیں آراستیں سہارے تو

مُحِبِّینِ دروِریں آ ماہکانِ سنجیں جبین
مَن چو اتلگاں باریں مَن نہ چارے تو

مَنی گنوکِ استالِ جِلَشکِ پِ تب
سما ہوش تہی رہتگاں کہ گارے تو

جہانِ موتک کنگِ ثرانگِ جنگِ سنج
کہ بلیں موسمِ پاواں وتی گوں بیارے تو

مَن انجیں اہدےءِ زندگ کنگِ وتا قاضی
مَنی رینگا مرچی گماں دُچارے تو

☆ ☆

دلء چے گم پُشی آسمر نہ بیتیں
داں اِشک و اِشکی آسمر نہ بیتیں

تو رند و در بہ کپ ملگوراں سیاہیں
مے پلے زندگی آسمر نہ بیتیں

ہیال داں اِشک و بازارءِ نِیت در
تئی ہُسن و کافری آسمر نہ بیتیں

ہے گپ و من و ت ہیراناں مرچی
گشت کہ سلق آسمر نہ بیتیں

منی دروائلیں مہوش گشیت چوش
تئی قاضی شامری آسمر نہ بیتیں

☆ ☆ ☆

گھلگھل سیبِ منی باتنِ لکشتِ زی
ہزار شکر کہ اے دل پدا نہ پڑشتِ زی

خسین ساچیں گناہانی روج برکت بیت
سواب ڈروشمیں وشبو وتا تو مشتِ زی

”پری مجاز“ اگاں گپ بہ بیت تئی ٹھانی
تئی ”گندیم گوئیں“ ہسنِ منارا کشتِ زی

ہمائیں تو کہ چداں رہتِ دل انت بڑنگ
ترا ابید دلِ گپ کسا نہ گشتِ زی

شراب شنزیریں اے مارشتِ جنگلِ قاضی
دو ٹرمپ ارسِ من دریاۓ جان کشتِ زی

☆ ☆ ☆

تو لوٹ بچار منی چم خمار
آدینکء بچار وتی زلیاں سہار
من دات کناں ترا چے چے یار
تو لوٹ بچار

تئی ہسنء جلشکء ہن گپنگ
دل دیریں تئی اشکء ہن گپنگ
نے زلیپء چڑو کہ برمش ء تواری
تو لوٹ بچار

تئی مہرء شہینء آسہر چے
منا نام نہ بیتیں دلبر چے
انچو کہ دپا انت ماہء گہار
تو لوٹ بچار

دل جنگل جنگل گریٹنگ
وتا قاضی گریٹنگ سہریٹنگ
نوں چمء ارساں ہون ہوار
تو لوٹ بچار

دلء ہر گپ و شرانء متبے است

کپے و ہدے تو جانء متبے است

تنیکہ رازء بچکہ بے نہ گپنگ

کہ گنداں مہروانء متبے است

منی دروہ حسابء کش بانک

کہ گون انت ہمدانء متبے است

اے ابدء تالہء استال جہل انت

کہ آس روک انت جہانء متبے است

منا ہر اہاں یل و اتگ و تیگاں

منی گنگیں زبانء متبے است

من قاضی جندء بازارء درآمد

دلء پہ مہروانء متبے است

☆☆

تو ہما پلے کہ گیا بانء دل ے
پر تو شیدا انت بالو جنگل ے

تئی گم ہو رنجاں منی وندے بہ دنت
دعا گوں اللہ ہمیش انت مے دل ے

گندگ ے پیدا اک انت چہماں اندر انت
کاروان ے دہشنگ نزیک منزل ے

تئی انارکانی ہشتیں رولہ ے
چاڑ داتگ زیران ے مے دل ے

کہ دل ے تاہیر بکشائیت فرہاد
تو ہما ویشیں توارے زیمیل ے

☆☆

بیا دیاں گوں دوست ترا بہرے وئی
شاد کئے مہراں وئی کھرے وئی

من کہ گوں تو کپنگ ء پاد انگاں
نانے نیاراں سٹلگیں شرے وئی

ہیال ء سُرپتگیں پٹانی باتن ء واب ءے
منی نیسب ء گلیں واہگانی ماہتاب ءے

ترا مہ گنداں منی زند ء روج ازابی گوزاں
مرا تاں من پہ تئی چلیں ملگ ء داب ءے

خُشبین پیگ منا دم پہ سہت ہے پیا
زراحت گندگ ء پہ چم پرشتہ آداب ءے

من سدکاں منی دلبر تو چارگا کائے
اے چم شراول انت رہچاری ء کجا واب ءے

من وشبوء پداناں گران پیدا کاں
نہ کرزاں زلپ ء تئی چندنیں ہما تاب ءے

تنگہ دُوریں انگہ شپ نیاتلگ
پہ تئی نازینگا سرگُوپ نیاتلگ

منا مہتا وتی دشتارے نامیت
زبانء انگتہ اے گپ نیاتلگ

ہما زند انت کہ تاوانء تہا انت
تنگہ پمن سیت ء نپ نیاتلگ

پرائیا توامیں مہتل انت کار
کجا انت دیرے کت سرگُوپ نیاتلگ

ما زیرانی وتی پتر نہ پتنگ
تتاوہدے فرہاد دُرج دپ نیاتلگ

☆☆

جي تي رنگ ۽ جي تي ڏروشم ڪيڪڊين
چم نه سگهت تي چارگا ٻُسن ۽ ملهڊين

سُر پنگت پل ماڻ گيڊي ۽ چارين ٺهڻا
سر وٽي پسي رهن ڪتت ٻڃاڻ تنگهين

هاڻ انت مارا آ چراگ ڏيڊين مهر ۽
ما دگه ڏيري گشتگ ات ارواه بے نپين

گچل ۽ ڪيفاني نسيب نتگ بے گتي
زند ۽ رنڪراه ۽ ما رگر ڪپتين ۽ شُشين

وت وٽي دست ۽ را جنگ چم ۽ تالهر ۽
دم په ساهت نون نشنگ ۽ ارساڻ پھڪ ڪنن

داڻ مني مرگ ۽ جار نه پريت ماڻ گيڊي ۽
کاڙ ڪلمانين پُرس ۽ نيا انت چو پل گڊين

☆☆

نود و ساچان سپر آمر مہ بیت
زندگی جلوہ نہ دنت دلبر مہ بیت

آشکیں چمانی سوگند مہ ور
چو مہ بیت مارا پدا باور مہ بیت

تئی مروج ہسن عجب رنگے گشتے
مئے وڑین ئے چار ہاک ماں سر مہ بیت

مطلب ارواہ ژندیں باتن
درد سوداگر پدا پذر مہ بیت

قاضی تئی اشک اے انجیں کتہ یے
چیرے دئے انجو پدا پذر مہ بیت

☆ ☆ ☆

موسمِ دلِء کشتیت گوات سرچاری کنت
مرگ ہم سلاہ بندیں جنگلِء گوں یاری کنت

.....☆.....

لانکِء چہ کہ شراب کپیت مانشِء دلِء
دردِء پرشتہ و اب کپیت مانشِء دلِء

شپ مہلبیں ہیالِء بہ شورینیت زیریں
گتِء تئی ماہتاب کپیت مانشِء دلِء

چو دیگرِء مہ چار کدی چماں کانڑویں
بالو تئی ٹہلِء و اب کپیت مانشِء دلِء

اہدِء گنویں شارِء پیمگ نہ بنت ہیال
ہر گپ گشے ہر اب کپیت مانشِء دلِء

شپ انتزارِء پادِء سواسانِء راست کنت
منزل زیرِء تاب کپیت مانشِء دلِء

قاضی تو چونیں شخصِ یے؟ کہ انگہ کس زانت
نیکی، بدی، سواب کپیت مانشِء دلِء

☆☆

ہے نیمون دریاء
نہ رستگ ہون دریاء

منی دہر دیں ارواہ
بچاریت چون دریاء

منارا گون پیدا کاں
چہ چٹکے ہون دریاء

نہ داریت باتنء بچی
بچار چے گون دریاء؟

من زاناں نیپگانیک انت
کہ شائنگ ہون دریاء

کناں مرچی پدا قاضی
وتی رہشون دریاء

☆☆

دردِ آس و سُختِ دل و بہرے
ناگتاِ انسیتِ دل و بہرے

ایوکی و ہیال و پلِ سُرپت
پہِ نسیبِ سمہیتِ دل و بہرے

شنگلیں زُلفانیِ ساگ و بانک
آس بیتِ آپ بیتِ دل و بہرے

دردِ دریا و چول کہ چست بنت
اشکِ ارواہ و بیتِ دل و بہرے

چونیں کی بازارے تئی و پاپانی
ماں جلاں پشتِ کپیتِ دل و بہرے

☆☆

تئی مہبت دلء زگر ہ چوگان کت
 پلء وشبویاں کاگدء مان کت
 آشکیں دیدگانی تبء دارگء
 شیر ہ دستونک کمانیت ہ تالان کت
 رنگے مقامک مرچی دلء موسمء
 سنجء رنگاں گشتانء وقتی مان کت
 دردء دیناں دیاں من دلء واہگاں
 مرچی ہرچی بہ لوہیت آ مہروان کت
 ہوئے باگیں بہشت انت دلء گل صبا
 درد ہ دوراں دلیرگاں کہ آسان کت
 اچھیں بالادئے نازیناں فرہاد شر
 چنچو جلوہ منت مرچی دلء مان کت
 ☆☆

زور ڇم ڇو در ڪاراں هيا ل
 ڇو تو پر بنداں مرچي نوکيں گال

مني ورنائي ڇو مستيں جنڪ
 منا همروچ ڪت نوکيں سوالي

☆

تئي اشڪ ڳوڻاں منا برباد ڪت تو
 زنيڙاں تئي ڇوڪاں منا برباد ڪت تو

هر گپ تئي دل ڳلش ڇو آيت ڌڙ آني
 سڪ ڇو تو ٻڌوڪاں منا برباد ڪت تو

درواني ڳڻي آس يه ٻن انت اندرا جان
 ڇو انگرء روڪاں منا برباد ڪت تو

بيدء تو شهر ڌريڻ ڊڪ ايٽڪاں مائل
 ڇو تو چيٽڪس ڌروڪاں منا برباد ڪت تو

مارشت ڳياپء جنڪ اٽڪه مني دابء
 اے گپء ڳوڻاں منا برباد ڪت تو

☆☆

منی باتن منی زاہر سہی بیت
ہمک گپء دلء شاز سہی بیت

ہمک کارء کناں سرزاہرا من
پوشکہ زندگی گیشتر سہی بیت

تئی پاد بزمشء توارء نیشلکت گوش
نہ زاناں چونیا پدگر سہی بیت

نہ زاناں شارے پیگمرے آ
بشارت دنت دلء گیشتر سہی بیت

مرات ے گوں دلء قاضی پشینا
مُسلما نے گشنے کلہر سہی بیت

☆☆

من چچو درد وتی مارنگ جبینء تھا
دماںے نشنگ ء ساسارنگ جبینء تھا

بگندے شہیت دماںے مئے تالہء استال
من آزماں پدا چارنگ جبینء تھا

شبین سرپتگیں پٹانی نوبت ء باری
وتی من گپنگ ء پلکارنگ جبینء تھا

نسیبء ڈرچکء بنا لیب داراں دنیا
کہ زند چو دنگء سینگارنگ جبینء تھا

ہیالء کوکراں سرکشنگ ماں گیابانء
او پل زبانء تی گوارنگ جبینء تھا

من توکلیء وڑیں مست ملنگے آں قاضی
وتی وپا کہ من پلکارنگ جبینء تھا

☆☆

مطلب نہ چارتگ گوں ترا دوستی کتگ
تئی ہُسنِ جلوہء را وقی زندگی کتگ

ہر گم تئی وپاءِ منا ڈسءِ منت مہِ روت
من وت نہ زاناں چوں تو دلءِ را منی کتگ

ہر مردمءِ بچار چوں مُشکول انت گوں وتا
لیکیں بچار گمءِ تئی منا چوں گمی کتگ

بے سُدءِ مہِ بے سائیءِ زنگءِ اوں جت نہ کنت
من وت نہ زاناں چوں تو دلءِ را منی کتگ

قاضی نہ زاناں حور مہِ پریانی بابتا
بس اینچو زاناں مارا دلءِ جہندی کتگ

☆☆

من وپاداريءَ ڪيفاني چڱنگ بالاد
 دال زندگان مني ابدءَ ڪزا نه گپت قاضي

وپاداريءَ وپاداري شمشنگ
 دلءَ چو تي وڙا ياري شمشنگ

مني وپاداريءَ نيت سگران انت
 ڪه دنياءَ وٽي باري شمشنگ

سمينءَ وشبواں آتار زرتگ
 ڪه دنياءَ شريداري شمشنگ

ندارگ ايوي ۽ ساز جنگل
 دلءَ چماني چمدياري شمشنگ

ڪجام اوستءَ پدا نندءَ تو قاضي
 ترا تي ديگءَ پاري شمشنگ

بُرتگت گوں وت جسم ءُ جان منی
چے گلگ گوں تو مہربان منی

منے دل ءُ سچ ہسابء بیت نہ بنت
چو کہ گنداں من مہروان منی

آزگیں شراواں گوں شپگرداں
آزگ انت پورا سکہ جان منی

پکر آجونیء گماں زرتگ
بے وس انت تیوگیں زبان منی

اُمر گُوستگ گوں گیشیں اندوہاں
وئے وئے پے زندمان منی

قاضی بہت ءُ نسیبء گپ نہ بیت
حُیت نزیکء مہروان منی

☆☆

گم ٿي وهڊے دل ۽ مڻے باتن ۽ جان ۽ ڪپٽ
تيوگيں شھر ۽ جنين چڪ ڏگر ۽ چوگان ۽ ڪپٽ

ٿراڻگ ۽ ڪيف ۽ خمري سرچاڻ انت ديڳاڻ
چونين گپاڻ سرشپ ۽ تي مھر ۽ ديوان ۽ ڪپٽ

من ۽ ديوانگ ۽ تي من ۽ ھما ريڻھ گنوڪ
تو منا وهڊے مہ چارے ٿڪ ۽ ايمان ۽ ڪپاڻ

☆

زانگ ۽ زانت شمشگ وٽا يڪ گور دشتگ
پڪر ۽ زانشت ۽ وٽي مھر ۽ ھمسر دشتگ

مھر ۽ کنديل ۽ داں چينچو وٽي دستاڻ دارے
نوں تھاروڪي ۽ گستا وٽا دھر دشتگ

ڪيف سزيتلگ ۽ داتگ چو منا مھر ۽ گشتگ
ڪڏھ ياتاني گون دستاڻ ما وٽي نور دشتگ

زند ۽ سر دشت ۽ ستر مکر بہ ڪوت اھڊ ۽ چاڪر
ما ڪھ ڪولاني مريد ۽ چو وٽي سر دشتگ

من ۽ باندا ۽ وٽي پڪر شمشگ چھ دل ۽
ديڳاڻ پُرس ۽ وٽي انگٽھ پتر دشتگ

☆☆

سہبِ نوداں چلگ بلاد تئی
تو منی شیرین من فرہاد تئی

اشکِ بازارِ چو ویاں مجنوء
بلکہ سنگے بہ شانکت سیاد تئی

ڈیہء ہر ورنہ منا پُرسیت فرہاد
کد بلوچستان بیت آزاد تئی

☆.....

بے وپائیء سگِ یات کت دل تاں کدیں
کندگ ماہ دُروشمِ گوں دزگہاراں مالیں

تئی سرگِ چنڈگا گوں نود بنداں مہلی
ہور گواریت آزماں بے جمرء ما سرپدیں

ما ملنگیں توکلیء بنگِ کوٹا چلگ
مے پمشکہ پارسائی دیدگاں چہ پدیں

شب ایتگیں ماہکانِ پترء مچیت ء گریٹ
روح ء آدینک باتنِ کردان ء پدِ رکت ڈرہیں

ما وتی دژمن پمشکہ زندگِ یل داتگت
قاضی مے میگمرء مارا ہے داتگ سکیں

☆☆

گرتیگ چکندتگ نشگ دیوانگ
وہدے کپتگ کہ یات تہ تئی ثرانگ

ذراہیں درد تہ گماناں شموشتگ وتی
دست شیشگ شراب گوں پُروشنگ وتی
جیرتگ گوں دل مہر دلمانگ

سنگ میل تئی راہ نبشتہ کواں
سجدہ تئی رکاء پرشتہ کپاں
بس بہ گنداں ترا شیرے وانگ

وہد تہ پاس سچک گرانیں کارے نہ انت
اشک آس سچک گرانیں کارے نہ انت
ڈیزو ڈیزو کتگ جنگل شوانگ

ما مساپ فرہاد پہ سپر زندگیاں
کار قاضی مے بس شیر پر بندگیاں
آشکیاں ما چراگ چو پروانگ
اشک ارواہ باتن جان زاہر بیت
چیزے گنوک تہ سب چیزے شمار بیت

☆☆

پول ہما لہزاں کہ گار ۛ بیگواہ انت
ہُسن ۛ اشک ۛ کتہ پلے وش تر بیت

کوریں نیب ۛ گنگیں چم سوگند مہ دنت
پیریں پت ۛ مے کول ہمیش انت گہتر بیت

شب ہمگرنجیں انجو گوں تئی ارواہ ۛ
روح انارکانی تئی جلشک ۛ منکر بیت

”چے واد ۛ چے سرگ“ دنیا کت
من و زاناں مارا چیا تئی ہتر بیت؟

تئی و سور ۛ تئی دزگواراں ناچ نہ کت
مے باری ۛ قاضی ساز ۛ زیر بیت

☆☆

بعد سے پہلے ہی زبان۔ لہذا شک و شبہ نہ رہتی۔

تئی اشک ۛ گنوک ۛ ساراں
زراں زند ۛ وتی من بہاراں

منایل گت شت ۛ تو پرچہ؟
چو گوں من گت ۛ تو پرچہ؟

ارس ہمائیں چہ چماں نہ داراں

ڈراہیں نام ۛ دپاں من شہر ۛ

مہرؔ وانؔ بدئے منی بہرؔ
اشکؔ چانوگراں تئی میاراں

پُشیں گپے نہ گشتگ ترا من
چیا زہرئے بکش تو گوں من؟
بیا ترا من دلؔ وتی داراں

گوں رُہے دراتک دزگہاراں
رواں قاضی فرہادؔ چاراں
دیریں گوں نہ دیتگ یاراں

☆☆

تو چنچو دوست ئے دلؔ رُوؔ پاسہان منی
مہ کت ستا تئی ہُسنؔ بہ بیت زبان منی

اے چلہ کشیں نیسبؔ درؔ ریناں تئی
بہ گندے ڈھئے تئی بیتییں مہروان منی

چراگے روک کن وتی تالہء کش ؔ رکتراں
تنیکہ اشکؔ نہ انت ماہ چاردہان منی

من ڈیہء ہاکؔ وتی پُچھاں دیدگاں داراں
منا گوں مہریں وتی ڈیہء نوجوان منی

سُترِ گوں چیرِ بدئے دِزگہاراں اے رازِ
کہ ایرِ اُنْتِ باتنِ مہرِ تئی نشانِ منی

چو گونگِ وقی گونِ راکشِ وِ وارتِ قاضی
ہے اُمیتِ کہ اِبرِ بہ گپتِ زمانِ منی
☆☆

دلِ ہوناں مُشاں دستِ دلِ تئی
وتا کاراں کُشاں دستِ دلِ تئی

بہد سے پوچھو پوچھو زبان۔ لہجہ انجمنِ دہلی۔

کتہ زرد تو ایں چو آسمر نہ ہاں
واں درء مکتبی من تئی دلیر نہ ہاں

بل تئی چٹانی مستیں خماراں گراں
انگلاں مرچی ارزانء واٹر نہ ہاں

موسمء دلشیں اے ندرگ بہ بیت
تو گوں وزگواراں بیائے ہو من سر نہ ہاں

تئی ہما انت واں چٹنگ انارکائی تام
زندگاں قاضی ہوشء اوں بجبر نہ ہاں

☆☆

دل ہیالانی مکتبء لوئیت
تئی وپاہانی مہذبء لوئیت

بالویے ناچ کت سرا پلے
ہو تئی نازکیں تبء لوئیت

آگہیء نسیب جہہ سزیمت
واب چٹمانء ہر سہا لوئیت

تئی اے دیوانگیں ملنگ زانے
دیگرے آشکیں تبء لوئیت

واب نہایت ماہکائی ہے تو
گریں امبارء تئی ابا لوہیت

چون قاضی دل ہے سہزیناں
اشکء تئی پاکیں یثربء لوہیت

☆☆

اگاں تو نیا تکئے منی واگء گیابانء
من داگاں منہیں پرداراں باتنء جانء

بہ زانتیں من تئی تابیرء تو نہتیں چم
دگہ من اوست وقتی بتگ ات سرء بانء

منی بشارتء مہکان رُکشنگ پہ تب
کہ واب تالہء چماں نیا تکہ ارزانء

نیا تکہ وہم ء گمانء منی کدی اے گپ
تو کائے وابء منیگا چو کنداں کنداںء

جہانء ساگء ترسء وتیگا واب نہیت
مئے آسے روکیں جبینء چہ ترسء زندانء

☆☆

بہشتی مرگے دلءِ جنگلءِ شہاز کناں
دلءِ من گپءِ وتی ہر کسءِ گوں راز کناں

ستارہءِ من نسیمءِ وتی جڑ کیناں
من چیرگیجاں دلءِ واہگءِ نماز کناں

پرشتہ دو من تئی ساہگءِ کشا داراں
کہ بے دستءِ تئی سنگھانءِ ساز کناں

من اشکءِ پُرتگیں دیوالءِ ساہگءِ واپاں
منا مہ ٹوہیں گوں ارواہءِ ساز باز کناں

من قاضی جنتءِ دروازگءِ دپا اوشتاں
کہ بے گنداں منارا پری مجاز کناں

☆☆

تو قاضی آنچلیں گے نہ سگے
کجا تئی مہمیں مردم بادشاہ بیت

☆.....

نسیبِ زیرِ سازِ پُرشیتِ شن
چو گمہ بیت تئی آوازِ پُرشیتِ شن

وتا من گواتِ پُشنا چیرِ داتگ
بہ گندے تو منا بازِ پُرشیتِ شن

جنگِ چمءِ منی دیوانگی
منا ہر دیں بہ امبازِ پُرشیتِ شن

دو نفلِ مرچیِ وقی ارواہِ بکشاں
کہ بے مرچی تئی نازِ پُرشیتِ شن

من قاضیِ اشکِ بازارِ مساپر
بہ چار مارا تئی شوہازِ پُرشیتِ شن

☆☆

پکرے دریا سرِ رتلگ
جنگِ لشکر درِ رتلگ

آج بیتی ماتیں وِتن
ساہ بہ دنت چشیں ٹر رتلگ

مہرے جہر روچے رچیت
گرند کہ دروے پر رتلگ

تنی مستی ایرگوات
زانے شر شر رتلگ

قاضی آثرپ ہسن
پنڈوک گیگ گور رتلگ

☆☆

مے وڑیں گنوکانی چے گوزیت دلء باریں
مہر ؎ دوستیء سنجء ماں جنگ گیارہاںء

آشکیء سہی پارہ روچے ونگ چنت رندا
انگہ نہ زاتنگ بچ مے دلء قرآن وانء

ڈروشمء بہشتء تہی نشنگاں پہ اُمیتے
گپ ہے دلء اتلگ آئے تو مرچانء

.....☆.....

ماہ گوگ منی ماہ ڈروشم منی
ندر باتیں چو اے منی زندگی

ماہیں دیمء اے نورء جلشکء تہی
مارا رپیٹنگ چنچو اے اشکء تہی
گیش مارا مہ رنجیں او ماہیں پری

دراہیں اُمرء را گوازیٹنگ من گوں شراب
واں نہ دیتگ ترا نیاتلگ چمانء واب
پر تو پربتگ شیر ؎ غزل کیونی

باندیں تو مکن بے واپائی پُشیں
تو و چونہا زانے ما دل پُشکیں
وانکہ سر چست کتگ ما ایں ہمراہ تئی

وہدے رازانے چیریں چو پدر مکن
مارا ارزانے تو چہ دلے در مکن
قاضی گوں من بہ گوازیں شپے انپی

.....☆.....

دیدگانی آہ م زارے لوگا انت
مہرانی مسکین تارے لوگا انت

شپ نسیمیں دروے شہکارے بہ چار
واہگانی ملگزارے لوگا انت

شرانگے متیں زرے اوژناگر انت
تئی گروناکیں توارے لوگا انت

گنجیں امروزے درے پشت کپتگیں
تئی بہشتے آبشارے لوگا انت

مہرؔ آزماںؔ پری ڈروشمؔ مروچؔ
گلزمینؔ بے شمارؔ لوگ انت

قاضی تھی اشکؔ ملارؔ گور جنگؔ
مستیؔ چارؔ خمارؔ لوگ انت

☆☆

نسبؔ زیمؔ سازؔ دلؔ کتؔ
گنویں دل تھی امبارؔ دلؔ کتؔ

من موسم چارنگ پیدا کاں پر تو
دو پیکؔ ہیج نہ بیت بازؔ دلؔ کتؔ

اے ابدؔ آشکانی سکہ نیتؔ
پمشکہ زند پابازؔ دلؔ کتؔ

نہ لویت دل چشیں کولؔ کراراں
کہ چاکر بانیؔ نازؔ دلؔ کتؔ

تیابء کپتلیں کرکینک جیڑاں
مروچاں قاضی شوہازء دلء کت
☆☆

آس روک انت زندمانء سرپدے
بل پیشیں سوچ مہروانء سرپدے

سردرء دمکاں دلء چو سر مہ گر
مان پوش ٹہلے گُشانء سرپدے

مے دلء کُوبنیں گے تو نوک کت
اتک بُو نشتے بے امانء سرپدے

شہ نسیمیں ودء کلمانء بہ گند
کتےء نشنگ زبانء سرپدے

ڈیہء زرد پتلیں چگرداں ہال دے
بندا من کایاں بگانء سرپدے

سرگُوپء تئی مسک مشگ مہراں
ہالو ہالو انت جہانء سرپدے

تئی ہے گپ مے دلء ایر کزرتگ
تو کہ گشت بل قاضی جانء سرپدے

☆☆

موسم ۽ چاڙين گمان ۽ سرپديں
مٺي گنوکي زندمان ۽ سرپديں

درد ۽ سوداگر وڻي راز ۽ نه دنت
مهرين دوستاني ثران ۽ سرپديں

آ شڪر ليزي پري دروشم مروج
بے سريں کول ۽ زبان ۽ سرپديں

ثرانگ ۽ انجيرة ۽ شنگ ساڳ ۽
مُهبِت ۽ آس ۽ نوان ۽ سرپديں

دل گشيت مرچي به چڪ تي ديدگان
گشت منا چو مېروان ۽ سرپديں

من چو فرهاد ۽ ڀي تو ديوانگان
بيا مني شيرين زمانه سرپديں

☆☆

دیوانگیءِ آس تئی نہ کشک دلءِ تھا
اگت ترا من بچ نہ کشک دلءِ تھا

تئی زاپرائیں مہرءِ بوءِ دلاپاں من
اے دل تئی اگہ یاتاں شمشک دلءِ تھا؟

تئی دوریانی سنجءِ جنگ پکڑءِ کلبرءِ
کدہ وپاءِ اگہ نہ پُرشک دلءِ تھا

☆☆

نوں نہ بنیں زوال کبرءِ تھا
چیزے رُستگ نہال کبرءِ تھا

مدتے بیت اشاں رونت کائنات
اے کپودر پہ بال کبرءِ تھا

ہوریءِ ما دوئیں بہشتءِ روئیں
من ؎ ہمراہ ہیں لال کبرءِ تھا

اشکءِ تائیدے چیر سوچیت منا
کت جٹکے کمال کبرءِ تھا

کد بہ گنداں وقتی من فرہادءِ
انتزارءِ انت لال کبرءِ تھا

☆☆

پکرے گنوںکی انت کہ دلء سرمچاری انت
شری بہ کنت یا کہ ہرانی میاری انت

تئی دروشمء ستاء بہ کنت دل کجام وڑا
چسء خمار است، مئے بنگ ملاری انت

مئے اشکء داستان کہ جنت شئے چہرگء
مئے ہانیء نیبء دلء بے کراری انت

جی بات انت تئی ہُسنء تبء نازکیں پری
مئے یمیں اشکانی دلء آس گواری انت

وانکہ نہ بیت انت آزات منی ماتیں گلوین
بتگ سراں کپن نوں ما جنگء تیاری انت

چو مستیں توکلیء دلء رازء زندگاں
تئی اشک کسمتا انت دلء کہ واری انت

دل چو کجا نوں منیت بہ ننداں من ایمنء
چچ راہ پشت نہ کپتگ فرہاد سرمچاری انت

☆☆

سوت

منی لیلی چم کنجل
 تو سمو من توکل
 تنی اشکء تباہاں من
 چکندے رزاہاں من
 منی لیلی چم کنجل
 وتی جیگء پلے بند
 منی دیا بہ نند چکند
 منی لیلی چم کنجل
 منی ساہء تو کپٹے
 برے راستے تو چپٹے
 منی لیلی چم کنجل
 دلء گپے کہ سازی
 منا کیت گورامبازی
 منی لیلی چم کنجل
 درا سیلء چہ ہلے
 بہ سند جیگء کن پلے
 منی لیلی چم کنجل
 روئے کچھو بھورء
 وتی دزگہارء سورء
 منی لیلی چم کنجل
 چو ہدرء وڑا قاضی
 چہ وت رنگے جتا سازی
 منی لیلی چم کنجل

☆☆

چونیں پڑے ہیالِء کہ ماہِ ذروشے نہیت
موسم بدل نہ بیتِ ء تئی مولے نہیت

درداں قرآنِ وانی کنگِ زندِء میتِء
چونیں تئی مہروانیِ یے کہ موسے نہیت

پہرانیِ سنجِ بٹلگتِ اوستانیِ گالوار
گوشاں تئی پاؤ بُرمشِء توارِ پے گومے نہیت

زندِء ایتلیں موسمِ ء دیواگیِ دلِء
ہر دو دلِء را دوستِ انتِ ہلے، موسے نہیت

قاضیِ خمارچمِء دراِ پانگِ ئے مدام
چونیں تئی لوٹِ ء گورےِ بگشِ سر جے نہیت

☆☆

نسیبؔ ڈرچکؔ تاکاں زیرِ نیت
گنو کے کبرؔ ہاکاں زیرِ نیت

وپاءؔ شنگیں شاربؔ دستِ جنتِ گریت
شبؔ بے اُمریں جا کاں زیرِ نیت

برِ نیت ہڈیاں پادانی بانگ
پہ دابے شمسؔ تاکاں زیرِ نیت

کجا بیگواہیں باریں گندگا نیت
تئی شاربؔ درودؔ شرا کاں زیرِ نیت

نسیبؔ قاضیؔ کہ پُرشنگِ روانی
کجامِ نحرؔ بنا کاں زیرِ نیت

☆ ☆

آخراں شہرؑ گنوکى گپ جنگ
ما وتى تهرؑ گنوکى گپ جنگ

مے ٹھينؑ باتنؑ پیگبرؑ
کندگ دهرؑ گنوکى گپ جنگ

☆.....

اشکؑ بازارؑ گم رست مارا
تتى وڑیں کہ صنم رست مارا

ما وتى گم حسابؑ نیاورنت
تتى ہے وہدے گم رست مارا

جى تتى دوختىؑ بہ ہاں ہیرات
پہ تتى دیدارؑ چم رست مارا

اُف مرا تاں پہ زندمانیؑ
دلبرؑ روہ ء دم رست مارا

آ خمارچمؑ کندگاں قاضی
وشی یے پتلیں ہم رست مارا

☆☆

گلیں شر زات تئی نامء

وتا بن دات تئی نامء

ایتیکی، چار، اشکء گم

دلء بکشات تئی نامء

اے موسم جان کشاں انت

مبارک بات تئی نامء

دلء چمانی آثر اپء

بہ کشیت گوات تئی نامء

اے تئی ہسنء جلشک انت کہ

منا کت یات تئی نامء

تئی قاضی اشکء بازارء

بہ باتیں شات تئی نامء

☆☆

موسمء جان کشنگ دستء دلء
دل پدا مان کشنگ دستء دلء

اشکء میگبر نوں باریں چے گشیت؟
زندء زند مان کشنگ دستء دلء

شپ چراگانی نیبء جلنگ
روحء ایمان کشنگ دستء دلء

دیگرء چمانی روژنا بیت جہان
ماہء دیوان کشنگ دستء دلء

دل وتی سک جانیء رازء نہ دنت
پکرء جوہان کشنگ دستء دلء

☆ ☆ ☆

چو مستیں چولےء توپانِ کاریت
دلء راگوں مہ جن اومانِ کاریت

ہیالء سُرتگیں پٹانیِ باتن
ہمک پکر ہُ گمانء مانِ کاریت

منی ہر درد ہُ دورء متبے است
منی جیزگ پہ منِ درمانِ کاریت

ہمک سَنگء سرا کشیت لکیرے
کجام پیرء درء شیرانِ کاریت

چو قاضی ہُسنء شیدائیں پکیرء
منی ہر گپء دنیا مانِ کاریت

☆☆

من کہ وہدے راتیں مہلک کشنگ
ہو منا نوں باریں دنیا چے گشت

جی تئی سنگیں وپاداری کہ تو
گشتگ ات ہرچی گشت بے گشت

☆.....

مئے گنوںکی مسال بیت دیا
باز انجیں کمال بیت دیا

اشک ارواہے شودیت پولنگاں
ہسن زردارے زال بیت دیا

دہرے مہگوئیں پری ڈروشم
چٹاں بندیت وشال بیت دیا

اشکے ہیکمرے ثرپنت دیدگ
انجیں انجیں سوال بیت دیا

درد و گم زانے اشکے میراس انت
قاضی روچے موال بیت دیا

☆☆

دستِ تہی اچکیں گلابِ کندگ
سیاہ بزیں ملگورے تابِ کندگ

در کیت مرچی گوں دزگواراں وتی
گریشگ پت پت پت گیابِ کندگ

شیر کھیں ماہ ڈروشمِ زیبائی
پلاں دست گشتگ ازابِ کندگ

بید تو چ ویش نہ انت دنیا گشتے
انچو گشتگ ماہتابِ کندگ

بیا منی ساء بدل چٹانی نور
پہ ما گنج تونی جوابِ کندگ

اتچکیں گپاں دلِ قاضی نہ کت
گشتگ انچو جور جوابِ کندگ

☆☆

تہار لکھجی شپے شیر ماہکاں بیت
منی و ہدے کہ گوں تو گپے ءِ ٹراں بیت

شپے سیاہی مے ہمگرنج انت نسیبے
کہ بامءِ ایرپوشیت تئی گشاں بیت

اجلہ باں دلءِ را بیت شینگ
ہے کہ دل تئی یاتے کہاں بیت

آ قاضی رہتگیںءِ را سلام انت
کنیا زاتنگ پہ و تنءِ مہرواں بیت

☆☆

بعد سے پہلے ہی زبان۔ لہذا ایک دوسرے کی۔

بہ کت چمانءِ سُرگ مان بہ گشیت
پہ تو کمر بان باتاں جان بہ گشیت

گُمانءِ ہستیءِ نیمون نتگ
کجام گپےءِ دلءِ انسان بہ گشیت

ہمک نیا گمانی آس بُرانز انت
تروں ماند اشک چانگ تان بہ گشیت

اے ابدء آشکیں تئی دیدِ برمشء
چتور اے دل و تارا جھوان بہ گشیت

نسیبء کودکیں انسانء باتن
گرء ریش انت گوں وت زندمان بہ گشیت

اے ابدء شائری شیر و ش انت
گج انت قاضی تئی دیوان بہ گشیت

☆☆

ترا دیتگ من و ہدے کہ ہمائیں
دل انت تئی پلکیں پوزء تلاہیں

جنکاں سمہینگ زیوراں گوں
گلیں مہرانی بانک گراں بہائیں

گشت انچو تئی ہرنگیں جنکے
منی نامء مدام جُست ۽ پدائیں

تو بس یکرندے مانتر میتگء مے
بہ گنداں سورتء من تیرگا ماہیں

زماگ نیت ۽ ہالء مے نہ پُرسیت
کئی درد انت کہ فرہاد اے وڑائیں

☆☆

چیزے پرشتہ واب منی آسء ساگء
تو ہم بکن بیا واب منی آسء ساگء

دل چنچو بے کرار سگ ملگاں تی
سہتے بکن تو اب منی آسء ساگء

پہر یزتگ چو مہرگء وقتی زندء گڈی روچ
مرچی بکن ہجاب منی آسء ساگء

قاضی تو آشکیء وقتی حقء ادا بکن
چیر سوچ بیا گلاب منی آسء ساگء

☆☆

بہارِ سحر و شادی، زبانِ لعل و لعل، دہلی، ۱۹۷۲ء

منی زبان گوں منی زندمانء بندوک انت
توایں راج منی گوں زبانء بندوک انت

من بچ نہ گشتگ ہے ترسء تو دلء کارے
منی اے ساہ تئی گوں توانء بندوک انت

نسیبء پڑتگیں یاتانی تاکچہء سرکش
اے پل تئی سُرپتگیں دیدء جہانء بندوک انت

تئی مسک مہلبیں ملگورء پہ گُوپء بانک
اے دل تئی جیگیء پلپیں نوانء بندوک انت

تئی پلپیں میتگء دیوال مہ درگلء ہال انت
کہ مرچی کیت فرہاد گوں زبانء بندوک انت

☆☆

موسمِ دلِ ءِ کشیتِ گزاتِ سرِ مچاری کنت
مُرگِ ہمِ سلاہِ بندیںِ جنگلِ ءِ گوںِ یاری کنت

○

نوح پبلر کیشنز کیپے